

REDACȚIA

Arad, Deal Ferenon-nica nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . 20 oor.
pe 1/2 an . . . 10 .
pe 1/4 an . . . 5 .
pe 1 lună . . . 2 .
Nr-ii de Duminică pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deal Ferenon-nica nr. 20.

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 508.

Scrisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Eduard VII.

(sb) Eduard VII, Regele Angliei, Sâmbăta trecută și-a pus pe cap coroana glorioșilor săi străbuni.

Sunt 65 de ani de când s'a făcut cea din urmă încoronare în Londra atunci când s'a încoronat cea din urmă mlădiță a Hannoverilor, fetița de 18 ani Victoria, care a guvernat 63 de ani, adică mai îndelung decât toți predecesorii săi.

Înainte cu câte-va săptămâni lumea s'a mai adunat odată pentru încoronarea Regelui Eduard, dar o boală ascunsă l'a repus atunci, tocmai cu o zi înainte de încoronare; o panică generală s'a făcut, toată mulțimea adunată s'a împrăștiat, și pretutindenea s'a credea, că Regele Eduard va trece spre odihnă eternă la strămoșii săi neîncoronat. Altfel a hotărât însă soarta. După grele suferințe Regele Eduard s'a intrămat din cruda boală și s'a întărit într'atât, încât a putut suporta oboseala istoricului ceremonial al încoronării. Și s'a încoronat. Serbările poate în dimensiunea lor nu au fost tocmai atât de mari precum la început se contemplaseră, totuși ele au fost din cale afară splendide, strălucite.

Nici ca teritoriu nici ca populație nu este imperiul pe fața pământului care s'ar putea măsura Angliei; în țările coroanel engleze nici odată nu apune soarele, precum nu apunea în veacul al XVI în imperiul lui Carol V rege spaniol și imperator romano-german. Imperiile evului vechiu, cuceririle lui Alexandru cel-mare, Roma sub imperatorii, nici pe departe nu cuprindea atât teritoriu cât cuprinde Anglia de astăzi. El ca populație și mai puțin pot figura ca termin de comparație.

Posesiunile Angliei s'au întind pe toate cinci continentele, dintre care cel mai tiner Australia aparține aproape cu totul ei. Abia sunt două sute de ani de când Anglia a început aceste cuceriri colosale. La mijlocul veacului XVII spaniolii aveau colonii mai multe și mai mari. La sfârșitul veacului XVII când după alungarea lui Jacob II-lea s'a ales Wilhelm de Oranje rege englez, Holanda avea asemenea mai multe colonii decât Anglia. Sub regența Elisabetei fiica lui Henric VIII când pentru întâia dată s'a ivit ideea cuceririlor, Anglia consista numai din țeara-insulă din Europa.

Șeasă domnitori cu numele Eduard s'au pândat de când pe la mijlocul veacului XI, Wilhelm Cuceritorul a fondat Anglia de astăzi. Ce potențial mic, neînsemnat sunt aceștia pe lângă strănepotul lor Eduard VII, deși între dânsii au fost unii domnitori eselenți și eroi de războaie. Anglia în evul mediu s'a războit aproape fără întrerupere, întâiu cu Franța asupra căreia l și forma drepturii, mai apoi acasă. Războiul purtat cu Franța a durat mai mult de 100 ani, iar acasă războiul Lancaster și York peste jumătate veac. Sângele a curs șiroas și atrocitățile păreau fără sfârșit.

La mijlocul secolului XVI cu urcarea pe tron a Elisabetei se schimbă și politica Angliei. Nu mai poartă războaie pe continentul european, iar acasă până la revoluția care a trimis pe șafod pe Carol I și a dat frâiele conducerii în mâinile puritanului Cromwell, numai atunci folosește armele, când trebuie să suprimă mișcările Scoților ori a Irlandezilor. Politica, care a ridicat Anglia la mărirea de stăpânitoare a lumii, a fost inaugurată de Elisabeta. Atenția politicii engleze atunci a început a fi atrasă de nemăsuratele bogății ale Indiilor și ale Americii. Și de-odată ce

poporul acesta a început calea cuceririlor, nu a uitat mai mult nici-odată, că menirea Angliei este peste mări, sub cerul tropical al lumii antice și pe secularele păduri ale lumii nouă. De aci încolo crește într-una în bogăție și putere.

Și aceasta politică de cuceriri, care ține aproape de trei veacuri, nici acum n'a ostenit, dorul de estindere și acum e tot același. Pe ce Anglia a pus odată mâna, cu greu i-a mai putut scăpa, numai odată a ajuns-o marii pierderi, pe vremea când revoluția franceză a zguduit lumea, când coloniile engleze din America s'au prefăcut în republica Statelor-Unite. Sub lunga domnie a Victoriei însă, s'a desdaunat cu prisosință de aceasta pierdere în Asia dar mai ales în părțile de sud ale Africii. Sub tot decursul veacului XIX în aceste ținuturi mereu s'a continuat războaie. Anglia și-a mărit mereu hotarele cucerind nouă teritoare și subjugând popoare de jumătate sălbatică ear prin victoriile sale navale asupra flotelor franceze și spaniole asigurându-și imperiul oceanelor și comerțului lumii întregi. Eduard VII după moartea mamei sale și-a tot amânat încoronarea pentru-că în o parte a imperiului său curgea încă din greu sânge ear el n'a voit să-și stropescă tronul cu acest sânge. Războiul englez a ținut mult, micul, dar eroicul popor bur a luptat cu îndărătnicie în contra puternicului său protivnic și când a depus armele, când Londra a făcut pregătirile pentru încoronare, Regele a fost repus de boală. Providența totuși a voit ca Eduard al VII să nu plece la strămoșii săi neîncoronat.

Regele Eduard VII a primit în toată rigurositatea formelor, maestratea regală.

Toate popoarele dar mai ales po-

porul său dorește să fie apărătorul credincios, interpretatorul drept și executorul strict al constituționalismului englez depus în „magna charta” pe care dânsul a jurat. Puterea pe care regele Eduard VII a primit-o, nu este nemărginită, căci constituția engleză limitează până la cele mai mici amănunte prerogativele și datorințele monarhului. Nici așa însă nu e indiferent cine deține în mâinile sale cea mai mare putere de pe fața pământului. Regii, stăpânitorii și cu mâinile legate pot împărți binefacere ori urgie. Regele Eduard VII s'a declarat pe tron de filantrop. Popoarele astăzi nu au lipsă de regi cuceritori ci de humaniști. Dacă Eduard VII va rămâne acesta, îl vor saluta toate popoarele alăturându-se la conștiințele și ambițiile cuvinte ale poporului Englez: „God save de King”.

Körber la Rátót. Ministrul preșident al Austriei, Körber este oaspele ministrului președinte Széll la moșia acestuia din Rátót, de unde vin înștiințările favorabile privitoare la succesul negocierilor pactului.

O depeșă din Viena anunță, că trei controverse mari care existau până aci, s'au aplanat și, mai mult peste patru luni, ca lamentele vor fi puse în poziție a delibera definitiv asupra proiectelor premierilor.

Pester Lloyd susține a fi din sorginte sigură informat, că ministrul președinte deși poate nu vor putea aplană, acuma definitiv toate diferențele, la tot cazul însă acestea se vor înlesni esențial.

Ministrul președinte în 15 l. c. vor merge la Majestatea Sa în Ischl, de unde Széll se va reîntoarce în 17 la Budapesta având se asiste la festivitățile zilei onomastice a Majestății Sale.

PETRU CAZACUL.

DE

IOSIF POPESCU.

VIII.

Fatalitate.

(Urmare).

Așadar cei doi oameni, cufundați în urmărirea unor scopuri personale, nu apreciau după merit pericolele ce amenințau din nou moșia strămoșească. Și cu toate acestea numai ei erau oamenii, cari ar fi putut scăpa situațiunea, căci boerii țării, deveniți servili prin tirania predecesorilor lui Petru, nu-și recăstigasera încă caracterul independent și puterea de judecată a oamenilor, cari își cunosc demnitatea. Aceștia dară nu erau capabili de a da sfaturi, ci numai de a se supune la porunci.

— „Eată-mă singur acum”, își zicea Petru, „silit să înfrunt furtuna amenințătoare. Și puterea judecătorească mi-e slăbită, sufletul mi-e amărât de suferință, durerea mă roade și mă îmbetrănește. Nu știu ce mă mai reține pe acest tron, de unde fericirea îmi lipsește. Oh! dac'ar fi lângă mine, scumpă Mario, toate aceste lupte mi-s'ar părea o jucărie de copil. Cu tine alături, draga mea a-și combate în contra universului.”

Așa vorbea Petru, când i-se anunță, că un curier plin de pulbere a adus o scrisoare. Petru o citi și scoase un țipet de bucurie. Acea scrisoare îi anunța, că Maria era pe drum către Iași, venind din Muntenia. Petru ordonă îndată, ca acel curier să fie introdus. Cine să descrie bucuria sa, când recunoscu pe Stoica. Acesta un genunchiu în pământ și sărută mâna lui Vodă. Puțin lipsi ca Petru să îmbrățișeze pe fidelul servitor al Mariei.

— „Stoica, Stoica”, zise el cu veselie, „pentru buna veste, ce-mi aduci, te fac boer. Dar spune-mi ce face ea? cum a petrecut timpul până acum? pe unde a umblat?... Ah, dar ce stau eu să vorbesc aci, pe când ea vine. Iute, să se gătească o escortă numeroasă! vom merge să întimpinăm pe Doamna.”

Și Petru în nerăbdarea sa umbla repede prin casă îi venia să cânte, să ridă, să plângă. Beglerbegul și Caspar Sibric, chiar Hetmanul Barbu, erau uitați, și numai femeia adorată mai exista dinaintea ochilor săi sufletești.

Până când se făcure pregătirile necesare, Stoica istorisi lui vodă, ce se întâmplase cu Maria dela despărțire. Cum a fost ea prinsă de oamenii lui Aron și dusă la palat; petrecerea de mai multe luni aci, conștiința ei cu simpatia camerier, care deveni cu încetul amicul Mariei. Acest Caracal ajunsese așa de departe cu încrederea sa, încât descoperi tinerei femei seculul său și amorul pentru Aron. Atât din ami-

ciție, cât și din gelosie, pretinsul camerier dede în sfârșit Mariei toate mijloacele de a părăsi palatul împreună cu Stoica. Aceștia părăsira Moldova și se refugiara în Muntenia, unde petrecura la niște rudeni, fără să știe ceva despre soarta lui Petru, până la urcarea lui pe tron. Îndată ce petrunse până la ei îmbucurătoarea știre, se grăbiră a se înapoia în Moldova. Petru nu se mai sătura de a pune întrebări peste întrebări, și de a da ordine, ca oamenii să se gătească mai iute.

În sfârșit porniră la drum și, după o cale de două zile, întâlniră mica caravană a Mariei. Cine să descrie bucuria nebună a celor doi soți, când se revăzură! Tinera femeie se schimbă tare. Suferințele despărțirii și necunoașterea sorții lui Petru dărapanaseră această constituțiune de elită. Luptele sufletesti, torturile unor cugetări crude își lăseseră urme pe fața altădată atât de fragedă. O amărăciune nespūsă îi aplecase colțurile gurii, ear ochiul altădată atât de vioiu devenise visător. Puterea sufletescă îi era pe jumătate sfărîmată. Ajungea o nouă lovitură a sorții pentru a degrada cu totul o inteligență atât de vie și un suflet atât de nobil.

Amorul crește prin pedecile, care i-se pun. Am putea zice, că iubirea celor doi soți se mărise prin adversități în gradul cel mai înalt, se apropiase de nemărginire întru cât se poate așa ceva la oameni.

De aceea revederea lor produse sufletul amărît al tinerei femei o lovitură violentă. Ma-

Congres în contra emigrărilor din Ungaria-de-sud.

Duminea s'a început în Timișoara congresul în contra emigrărilor din Ungaria-de-sud. Reprezentate au fost 6 comitate: Timișoara, Arad, Bács-Bodrog, Csanád, Caraș-Severin și Torontal.

Congresul s'a ținut în sala comitatului.

Președinte al congresului a fost baronul *Ambrozy Béla*, proprietar mare în Remetea.

După deschidere și constituire a urmat raportul prim-secretarului *De Pottere Bruno*.

Relevăm din acest raport următoarele:

La începutul anilor 70 s'au ivit primele mișcări de emigrare în sudul țării noastre. Din Bacica 25—30,000 inși au emigrat și s'au așezat în Slavonia, iar din Biserica-Albă emigrău la America.

Missler firma din Brema, interesându-se de impregiurările de aici, a întreprins pe risic propriu acțiune puternică, ca să poată pune la cale o emigrație mai mare, în rândurile țărănilor germani.

Firma aceasta, care de altfel este agentura unei societăți de navigație germano-americană și-a organizat sub-agenturi în toate centrele Ungariei-de sud.

De Pottere se ocupă apoi de emigrările în Germania care de prezent se fac mai ales din Bacica.

Prezintă apoi datele statistice. După aceste date au emigrat din

comitatul în	America	România	Serbia	Bulgaria.
Timișoara	2282	103	65	118
Torontal	1508	78	283	286
B.-Bodrog	2798	și în Germania	2623	

Au mai emigrat apoi din Caraș-Severin 486, Csanád 65 Arad 246, Aradul-orăș 29, Vârșeț 300, Biserica-albă 850 Becicherecul-mare 200 Timișoara 260.

În ședința de după amiază, prim-secretarul continuându-și raportul, se ocupă pe larg de cauzele emigrărilor și propune următorul proiect de rezoluțiune:

A) Congresul în contra emigrărilor din Ungaria de sud, primește proiectul a votat de congresul de Siófok privitor la regularea emigrărilor pe calea legislativă.

I Pentru supravegherea generală emigrărilor să se organizeze un senat pentru țeara întreagă. Să se organizeze pe lângă aceasta birourii pentru emigranți în Oderbeg, Hamburg, Brema, Rotterdam și Antwerpen.

Să se urmărească pe ce a legii, aceia cari amăgesc poporul spre emigrare. Tot astfel să se urmărească autorii productelor de presă cari îndeamnă la emigrare, acestea să se și confisce. Să se pedepsească aspru aceia cari amăgesc pe minori tot așa aceia cari amăgesc femeii ca să le folosească spre prostituție.

CertIFICATE de emigrare să nu se extrădeze aceluia care nu a corespuns îndatoririlor militare;

Care stă sub cercetare ori pedeapsă;

Care nu poate pe deplin dispune de sine;

Fetele cari nu au împlinit vârsta de 18 ani să li-se deie certificate, numai atunci când emigrează cu părinții lor. Să nu se libereze certificate peste mări aceloră:

cari lasă aci familie fără existență asigurată

cari în afară de spesele de călătorie nu mai dispun încă de cel puțin 60 coroane;

În fine să se sisteze estradarea de certificate pe linii periculoase ca d. e. în sud-America.

II Pentru apărarea intereselor emigraților să se sporească numărul consulaților.

În Statele-unite după trebuință să se înființeze mai multe agenturi, cari se îngrijesc de soartea emigraților supuși al statului ungar.

III Banii emigraților încât e posibil să se elocze la câte va institute de bani solide atât în Ungaria cât și în America.

B.) Congresul acesta se roage guvernul, că până ce legislativa nu va regula emigrările prin leg specială, să ieie următoarele dispozițiuni:

1. Taxa pasapoartelor să se mărească.

2. Organele administrative se urmărească agenții de emigrări.

3. Pachetele postale venite din străinătate să se desfacă de organele administrative și tipărituri, provocări, bilete de călătorie etc. să se confisce.

4. Numărul poliției la gări de trenuri mai însemnate precum și pe la granițe să se mărească.

Congresul a trecut pe urmă în secțiuni.

Dr. Koch și Dr. Garnault.

Aceste două nume de savanți, egalemente devotați științei, ne indică o luptă de rivalitate între știința franceză și cea germană. Că toate că, propriu zis, știința n'are patrie, pentru că n'are nici limite, to-

tuși savanții având o patrie, cercetările lor se presint publicului profan în colorile naționale ale fie-cărei patrii. Astfel, când Dr. Koch era pe calea descoperirii anti-bacterului (sunt de atunci mai bine de 10 ani) și împăratul Wilhelm II afla despre aceasta pentru-ca să prepare Franței un sedan științific, impetuosul monarch îl înduplecă pe savantul german să publice imediat în lumea largă descoperirea lui uimitoare. Dr. Koch, cam de voo cam de sfâș s'a corformat ordinului împărătesc. Efectul a fost magic. Milioane și milioane de ființe umane, cu vieța subminată de teribilul bacil al tuberculozei, de-odată își îndreptară ochii spre Berlin. Sute și mii de suferinzi întreprinseră voiajul până în Capitala Germaniei, spre a-și salva existența lor amenințată. Împăratul german era mândru și iubila de sedanul științific ce 'la pregătit știința „franceză”. Pasteur trăia încă. Francezii erau uimiți că o astfel de fenomenală invențiune n'a eșit din laboratorul marelui Pasteur. Căci în cele de pe urmă în ce consta descoperirea lui Koch? care 'i era meritul lui? După ce Koch a izolat bacilul specific al tuberculozei, el după procedurile lui Pasteur a făcut o cultură anti-bacterică ca să zicem așa, adică serumul anti-tuberculin, care deia început s'a dovedit ca admirabil de bun la animale, dar nu și la specia umana. Chiar și până azi anti-tuberculina e un reactiv sigur pentru a constata tuberculoza eventuală la animalele reputate ca sănătoase.

După ce încet încet, entuziasmul și agitația în jurul descoperirii Drului Koch se mai potoli, tot interesul ei se circumscise în congrese de savanți. În unul din aceste congrese internaționale, ținut la Londra, Dr. Koch a afirmat că contagiunea tuberculozei bovină nu se poate întinde și la om.

În fața acestei afirmări categorice, Drul frances Garnault 'si a inoculat tuberculoza dela o vacă moartă de feisic, spre a proba contagiunea dela animal la om. Resultatul inoculării a probat că Drul Koch s'a înșelat în afirmările lui: deoarece Dr. Garnault după 6 săptămâni s'a simțit atins de teribilă afecțiune. Știința franceză ese deci triumfătoare și e pe cale să i prepare Germaniei o nouă înfrângere a lui... I-na.

Este și logic: Sedan pentru Iena, Iena pentru Sedan.

Acum savantul frances s'asteaptă la infecția ganglionilor și la urmă la infectarea întregului său organism.

Când progresul fatal al boalei va s'ajunge până acolo, Drul Garnault va sucumba poate, dar în același timp și afirmarea savantului german se va dovedi ca neexactă.

Cu toate acestea, conform unei telegramme de ieri, se zice că Drul Koch a declarat că experiența lui Garnault nu e serioasă și ca să probeze falsitatea teoriei sale, el ar trebui să bea 6 luni lapte de vacă tuberculoasă.

Chestiunea e deci din cele mai interesante, deoarece-ce ea interesează umanitatea întreagă.

(„Cronica”).

Dr. V.

NOUTĂȚI.

ARAD, 12 August n. 1902.

Frații la frați. În 5/18 August sosesc în România un număr mai mare de studenți italieni, să viziteze pe frații lor români. Oiraslele poporului din leagănul gîteii, vin la nașunele români, sora mai mică între popoarele latine, să-1 arate iubire și frăție!

Vor fi primiți în chip triumfal de la țărmit mării și pe Dunăre. Vin apoi la București și fac o călătorie, mândră ca o sferbatoare, prin România, întărind înfrățirea naturală dintre Români și Italiani.

Contele Leon Tolstol, celebru scriitor rus a convocat pe întreaga sa familie, cu care a discutat asupra locului unde va fi înmormântat când își va sfârși zilele, de oare ce sinodul rus l'a excomunicat.

Marele scriitor, în urma consfătuirei cu familia sa, a luat hotărîrea ca după ce va muri să fie îmbalsamat și transportat la București spre a fi înmormântat.

Apponyi și serbarea lui Kossuth. Contele Apponyi președintele Dietei va sosi în 18 l. c. în Budapesta ca se participe la festivitățile zilei nașterii Majestații Sale.

Cu aceasta ocaziune după cum anunță foile din Budapesta, — se va pune în înțelegere cu partidul Kossuthist, privitor la stabilirea chipului de a participa la serbările lui Kossuth Apponyi ar fi declarat, că dacă Kossuthiști esclud din aceste serbări o desevărsire politică, atunci va lua dînsul parte.

Catapeteasmă scumpă. La școala de arte și meseri din București e aproape gata catapeteasma cea din cale afară frumoasă ce a fost comandată pentru biserica din Sinaia. Costă singură această catapeteasmă 30.000 lei.

Epizootie în comitatul Aradului. Piața de vite a Aradului este greu amenințată. Infricioșata boală de gară și unghii s'a declarat în mod epidemic.

S'au luat toate măsurile preventive pentru a împedea lăfșirea boalei.

Până acum piața încă nu e închisă dar de pe teritorul orașului Arad este strict interzis a duce afară vite.

Avisăm economii nostri să cu multă precauție, să-și grijă bine vitele, căci boala aceasta de se încuibă, le poate pricinui pagube enorme.

ria deveni foarte palidă și fu apoape de leșin. Petru o strînse în brațele sale musculoase, la pieptul său bărbătesc; cu sărutările sale fierbinți rechiemă sângele în buzele deja palite și strălucirea în ochii deja stinși. Ea își reveni în sine și vîrșă lacrimi de fericire.

— „Oh! scumpul meu amic”, zicea ea, „credeam, că te-am pierdut pentru tot-deauna. Dacă mai durau câțva timp acele suferințe crude, care mi-au otrăvit existența, era să mor, să mă sting ca o lampă slabă. Acum nu mai sunt Maria ta de altădată, Maria tare și mândră, care voința și puterea, n'au mai lăsat în mine decât o slabă femeie.”

— „Și crezi tu, că eu n'am suferit mii de torturi?” răspundea Petru. „Crezi tu, că eu nu era să mor, dacă nu se găsea un amic tare, deși nenorocit, care să-mi oprească brațul? Fără tine, scumpă Mario, vieța numai are nici un înțeles. Dar, svîntați lacrimile, consolează-te, noi vom fi încă fericiți!”

— „Lasă-mă să plîng, Petre. Acestea sunt lacrimi de fericire, care-mi ușurează sufletul. Dacă nu le-ași vîrșă, greutatea lor m'ar îneca.”

Marturii acestei scene aveau ochii umezi și stau în picioare cu capetele descoperite, cu privirea duioasă. Toți erau mișcați de probele atât de învederate ale unui amor puternic.

Petru porunci ca oamenii suitei să descălce pentru-ca să-și odihnească caii. Toți descălcară

și se întinseră pe iarbă verde; apoi își scoaseră merindea și se ospetară.

În apropiere se afla o tinără pădure de stejari, a căror frunziș de un verde deschis invita la preumblare. Petru luă brațul soției sale și o conduse sub frumoșii arbori.

Ei înaintau în tăcere, privind din când în când unul la altul cu o espresiu de fericire atât de curată, încât păreau doi ingeri nevinoși. Ochii albaștri ai Mariei aveau o strălucire atât de fidelă și de pătrunzătoare, încât inima lui Petru par-că se topia în sentimente de o fericire nespusă. Ce-i mai păsa acum de furtuna teribilă, care trebuia să isbucnească din zi în zi asupra capului său predestinat. Nu era Maria lângă el, să-l consoleze, să-l încurageze, să-i dea energia și rezoluțiunea, care-i lipsiau? Dar nu! nu mai era curagioasa Maria de altădată. Ea singură avea lipsă de încurajare, de sprigin.

După o preumblare de câte-va minute, tinăra femeie puse de-odată mâna la inimă cu un semn de spaimă vedită.

— „Nu știu ce am, iubite,” zise ea. „Sau fericirea este prea puternică, prea violentă petru mine, sau cerul ne trimite o noauă încercare. O presimțire de nenorocire îmi torturează sufletul. Ceva îmi spune, că aceste momente de fericire vor fi cele din urmă.”

— „Liniștește-le, dragă Mario. Oboseala drumului și emoțiunile revederei și-au atacat încă-va nervii. Deși inimiții mă amenință, brațul

meu, încurajat de amorul tău, îți va ști pedale. Liniștește-te! fericirea ne suride, de ce să profităm de ea, de ce să o otrăvim prin gânduri amare? Nu ne iubim noi, cât nu s'au oamenii pe pămînt? N'am suferit noi de nenorocire? Pentru-ce ne-ar persecuta cerul? Dumnezeuul tău nu poate fi atât de crud.”

— „Ah, vorbește-mi, amice! vorbește-mi încă! Cuvintele tale sunt un balsam sacru care-mi vindecă ranele inimii. Increderea ta comunică sufletului meu. Mi-se pare, că am să te ascult în veci, pentru-ca să fiu eternă. Dar totuși nu crezi tu, că presimțirea e în om, și că de multe-ori un semn al pămîntului ne provoacă să ne pregătim pentru nenorocire?”

— „Aceasta, draga mea, este numai efectul unei fericiri puternice. Când omul se simte copleșit de dorințele sale, fără voce își închipește gura, și de aci în color numai are să aștepte un semn bun, căci supărarea vine după bucurie, ca furtună după vremea bună. Dar noi de ce să ne gândim la așa ceva? Mai avem multe de dorit: să spingem inimiții, să realizăm bună-starea și furtuna noastră; așa-dar n'am ajuns la capătul fericirii. Alungă acelea gânduri! Vezi, ce senin, natura e veselă, păsărelele ciripesc, turitură sboară din floare în floare, totul ne s'întinde. Las, să fim fericiți!”

(Va s...

Sinucidere. Scriitorul notarial din Chereșelul astat și a luat cu un glonț vieța. În scrisoarea ce a lăsat ne spune cauza: a delapidat bani oficioși.

Executare. Din Viena se anunță, că refuzându-se agrățierea cerută de la Majestatea Sa, erl dimineața la ora 7 au executat acolo pe *Woboril János* osândit la moarte pentru omorirea neguțătorului *Kessler*.

Naivitate fatală. Notarul *Béla Halasi* din comuna *Dellő* (com. Homű) a căzut jertfă naivității sale. Cineva i-a spus din gura că în comuna se află mult cântatul defraudant *Victor Keskeméhy*, pe capul căruia poliția din Budapesta pusese un premiu mare. Notarul în bună credință că a pus mâna pe hot, a dispus arestarea persoanei suspecte din comună. În speranța că în curând va primi premiul promis, dînsul a început apoi să trăiască bine și să spezeze mult, dar neavînd bani proprii s'a apucat să cheituiască din banii oficioși în credința că primind premiul, va pune banii oficioși la loc. Cu timpul însă s'a descoperit totul. Persona arestată a fost „prețiosul” *Keskeméhy*, ci un om cu totul nevinovat, ear notarul păcătuit a fost însuși destit din oficiu pentru defraudare de bani publici.

Expoziția universală din 1904. Stațiile Unive ale Americii de Nord au început lucrările lor în vederea expoziției aniversale ce se va ține în 1904 la St. Louis.

Președintele, dl. Roosevelt a adreșat în viața lui către popoarele întregii lumi spre a participa la această mare sărbătoare a muncii.

Colonisări prin Ardeal. După-cum anunță *Bud. Levelzö*, pe moșnie cumpărăte de ministrul *Daráyi* spre scopul colonisării, s'a început de-a edificarea caselor. În *Ludoș* și în *Bogata* se vor edifica câte 100 de case, în *Trituș* sup. și inf. câte 80, în *Carșu* 81 și în *Ferihaza* 30 de case. În scurta vreme deci haimanele menite să despice corpul românesc vor ajunge sub copierii.

Tribunale de arbitraj. Din *H. g.* se scrie către „*Mémorial diplomatique*” cum că o personalitate eminentă din diplomația olădă, care urmărește cu un adevărat entuziasm mișcarea în favoarea arbitrajului, a întocmit statistic tuturor cazurilor recente când conflictele internaționale au fost regulate prin fericita intervenție a arbitrilor. Numărul acestor cazuri nu e mai mic de șapte-spre-zece. Cîntre cari șapte privesc numai pe Marea-Britanie.

Încolo: Franța a făcut recurs de patru ori la tribunalele de arbitraj gîntre regularea chestiei Coastei în ivorcu cu *Engliza*, apoi chestia guano cu *Chili*, aceea a frontierelor algero-marocane cu guvernul *Morocului* și în fine, într'un ultim caz con-

Lui M. Eminescu.

Luceafăr falnic între genii
Ce neamul nostru i-a avut!
Mai recunoști tu *Dumbrăveni*,
Pământul sfânt, ce te-a născut?

În colțu acesta de lumină,
Pe valea mîndrului *Siret*,
Copilăria ta senină
Urzit-a visuri de poet.

Dar' soartea te a gonit departe
Din raiul tîu de pe pămînt,
Și valul astei lumi deșarte
Te-a năpădit și te-a înfrînt.

În chinuri trupul tîu s'ormanul
S'a mistuit pîn'ce s'a stins,
Dar' ca *Isus Nazarineanul*
Prin moarte moartea ai învins!

Și eată astăzi *Dumbrăveni*
Te-au regăsit, cum te-au pierdut,
O! geniu falnic între genii
De apururi falnic renăscut!

St. O. Iosif.

fictul cu *Venezuela* pentru plata unei indemnizații.

Soldat răsbunător. În una din zilele trecute sergent-majorul (strajameșterul) *Iosif Kiss* dela regimentul I de husari-honvezi staționat în *Budapesta*, se întorcea acasă între orele 9 și 10 seara. Când era însă mai să ajungă în casarmă, cineva a slobozit asupra lui 3 pușcături. Sergentul-mojor a căzut la pămînt, ear atentatorul a luat-o prin întunerec la sănătoasa. Sergentul-major s'a sculat apoi de pe pămînt și s'a dus în casarmă, unde a cercetat odăile soldaților și a aflat un pat gol. Patul era al fruntașului (*Gefreiter*) *Dobos*. Ca să se convingă mai bine, sergentul-major s'a dus să aprindă o luminare. Până atunci însă *Dobos* a sosit acasă, și s'a pus în pat prefăcîndu-se că doarme. Era însă foarte asudat și cu hainele pline de praf. Luat de scurt, amărțurisit că dînsul a pușcat asupra lui *Kiss* voind să-l omoare, pentru-că *Kiss* a tractat foarte aspru și dur cu el pe câmpul de exercițiu. Fruntașul *Dobos* a fost imediat arestat.

Duel american. N'a perit încă romanticismul din lume, aceasta ni o dovedește instituția aceasta a duelului american.

Duelul american nu e altceva decît un obligament de sinucidere și curios, că găsesc oameni cari primesc și execută felul acesta de a-și repara onoarea.

Cele mai multe ducele americane, nu mai rareori es la iveală. Candidații își fac perirea, fără ca să spună adevărata cauză: duelul american.

Fiul telegrafic vestește tocmai acum din *Fiume* o nouă victimă.

La începutul lui *August* un domn cu numele *Winkler Geza* a descins într'un hotel din *Fiume*. Și-a lăscis naționalul, din care s'a constatat că e de 28 ani cu domiciliu în *Budapesta*. În 6 *August* a plecat din hotel. A cerut personalului să i se reserveze odaia, căci se va reîntoarce a doua zi.

A trecut însă vreo câte-va zile și nu s'a mai reîntors. Personalul dela hotel i-a fost suspicios lucrul acesta, a spart ușa și i a desfăcut geamantanele în care au găsit trei epistole.

Una a fost deschisă. În aceasta *Winkler* spune că este victima dusului american și că s'a aruncat în mare. Celelalte două epistole erau lipite.

Una era pe adresa *Bocuman Géza*. *Budapesta* alta: *Péter Ká* mán în ministerul de agricultură *Budapesta*.

Poliția din *Fiume* a pornit cercetare.

O statuie lui *Pasteur*. De curînd s'a desvîrit la *Paris* statuia lui *Pasteur*. Ce rezultat a avut pentru omenire activitatea lui *Pasteur* în deosebire e cunoscut. *Pasteur* n'a fost medic și totuși cunoscut foarte bine pentru boalele: procesele, cari atîrnă de o parte dela firea specifică a bacteriilor, de altă parte dela de rezistența organismului în lăvîvit. Statuia lui *Pasteur* vecinic va lumina ca un far înaintea omenirii.

Întoarcerea unei expediții. Din *Sveholm* se vestește că așa numita expediția la polul nordic *Baldwin Ziegler*, de care s'a crezut că s'a nimicit, s'a reîntors fericită în portul *Honnangsvag* din *Norvegia*.

Toți membrii expediției sunt sănătoși. Nu se știe însă dacă au ajuns la polul nordic.

Limbile cele mai răspândite. Cea mai răspândită limbă din lume, prin faptul că o vorbesc mai mulți oameni, e limba — chineză, pe care o vorbesc 400 de milioane de oameni! Limbile europene față de ea rămîn pitice în privința răspîndirii. Limba engleză e apoi cea mai răspîndită în lume și o vorbesc totuși numai 100 milioane de oameni, cea nemțească 69 mil., cea rusească 67 mil., franceză 45 mil., spaniolă 40 mil., italiană 30 mil. — de aci încolo nu se mai numără, fiindu-se de limbile mai mici. Cea română de pildă o vorbesc 12 milioane de oameni, cea ungurească 8 mil.

Pustiriile office la noi. Din o statistică publicată în *Pesta* reiese, că flagelul officei („boala uscată”) bîntuie teribil în țară. Morpe an în țara întreagă 70—80 000 de oameni de office, ear bolnavi sunt în toată bună-vremea câte 400.000, aproape jumătate de milion, deci tot al 40 lea om din țară, boldav de office! Mai mulți mor în țările dintre *Dunăre* și *Tisa* și pe plaurile de pe țecimii acestor fluviu, anume câte

10—11% din totalitatea morților. În *Ardeal* cam 7%.

În *Anglia* s'au înființat sanatorii populare, niște spitale anume pentru oficioși și îndată ce le-au înființat, au scăzut pe jumătate morții de office. Pentru că se știe că acești bolnavi, lăsați slăbi îngrjiți în mijlocul familiilor lor, răspîndesc boala și la alții, cari altfel ar fi scăpat sănătoși. *Pilda Angliei* a urmat o și *Germania*. N'ar strica nici la noi, unde ai aproape jumătate milion de bolnavi.

PARTEA LITERARĂ.

Câte-va idei conducătoare

în viața noastră românească.

De

Al. Lăpădatu.

(Urmare).

Aceasta unitate e desvîrșită de o parte și de alta a *Carpaților* și să slăbește, însă fără a-și pierde caracterul ei fundamental, cu cât ne înaintăm către marginea ținutului geografic locuit de *Români*, unde ea a trebuit să sufere influențarea dela *Serbi*, *Bulgari*, *Ruși*, *Ruteni*, *Maghiari*, *Slovaci* și *Șvabi*.

Ieie cine-va toiagul de călător la mână, meargă pe laturile *Carpaților* și apoi colinde țeara noastră de dincoace și de dincolo, în lung și în lat, spre a se încredința că pretutindenea trăiește unul și același popor, deștept și harnic, credincios și viteaz, bun și blînd, omenos și primitiv, cu tipuri frumoase și bine legate, de obicei brune, mai puțin bălane, ce amintesc pe strămoșii lor *Romani* și *Daci* amestecați cu rassa *Slavilor* vechi; care are aceleași datine, credințe și port cu isvor mai ales în lumea română; care vorbește același graiu, cu prea puține particularități dialectale, dacă-l comparăm cu graiurile altor neamuri, dezvoltate în împrejurări mai fericite; care are aceleași manifestări ale vieții sale sufletești, ce se pot cunoaște din bogata noastră literatură poporană; care are în delectniciri, mai ales agricole și păstorești și locuiește în sate, ce se regăseau odinioară în vechia *Italia*, prin *Toscana*, *Etruzia* și *Campania*.

Cine dar cunoșcînd aceste, ar mai pune la îndoială desvîrșita unitate etnică și psihică a poporului nostru? Nime de sigur. Să capete dar, în aceasta privire, conștiința noastră națională caracterul unei convingeri nestrămătate, care sigură va putea înfrăți în totul inimile și va putea fi temelul ori-cărei activități spre promovarea intereselor noastre naționale.

Avuția obștească cea mai de frunte a unui popor este limba; prin ea se deosebesc neamurile între ele, cari, une-ori, pot avea aceeași credință, ba chiar și multe din aceleași îndelectniciri și obiceiuri, — dar nici-odată același graiu, — căci un popor schimbându-și limba sau perzînd-o, se schimbă însuși sau se pierde cu desvîrșire. Exemple din prisos.

Fiind dar ea un astfel de tesaur în viața popoarelor, firește că se pune multă grijă pentru păstrarea și creșterea ei. Acum un jumătate de veac, unul din acei minunați apostoli ai redeșteptării naționale, într'o clasică cuvîntare, care cu drept cuvînt a fost numită testamentul politic și cultural al poporului român, zicea: *Fiilor* vî lăsăm o limbă mai dulce ca cerul sub care s'a născut: păstrați-o și grijiiți-o ca pe lumina ochilor voștri!

Să vedem dar cum au îndeplinit urmașii această sfîntă dispoziție testamentară?

Strămoșii nostri au avut cea mai mare grijă pentru păstrarea limbii, astfel că ea, deși supusă atîtor influențe, n'a pierdut caracterul latinității ei. Nu-i vorba, în cursul atîtor veacuri, ea, trăind, a trebuit să se priminească mereu: a dat mai puțin, a împrumutat mai mult dela alții, — mai cu seamă dela *Slavi* — dar tot ce a împrumutat a supus legilor ei firești de dezvoltare. Chiar atunci când, dintr'o necesitate istorică, s'a făcut de cătră învîțății *transilvăneni*, reacțiunea memorabilă pentru curățirea limbii de elemente străine, cari, credeau ei, că înăbușesc caracterul ei latin — nedându-și seamă că aceea sumedenie mare de slavonisme nu cumpenește mult, când e vorba să judecăm caracterul limbii noastre, de vreme-ce prea puține sunt întrebunțate în vorbirea de toate zilele — chiar atunci, zic, nu s'a făcut decît tot o operă de păstrare și de grijire a graiului.

Maî mult încă, unitatea limbii literare, care trebuie să premeargă unitatea culturală a neamului nu cum-va să credem că e o născocire a capetelor contimpuranilor nostri. Ea datează mai din aceiași vreme, în care am început a avea o literatură românească religioasă: căci eată ce putem ceti în *predoslovie* „*Noului Testament*” al *Jeromonachului Silvestru* și *Mitropolitului Simeon Stefan*, o lucrare cu adevărat clasică în privința limbii în care e isvodită, tipărit la *Belgrad* în 1648:

„Aceasta încă vî rugăm să luați aminte, că *Românii* nu grăesc în toate țările într'un chip, încă nici într'o țeară toți într'un chip, pentru aceea cu anevoie poate să scrie cine-va să înțeleagă toți. . . . Bine știm însă că cuvintele trebuie să fie ca banii, — că banii aceia sunt buni, cariî umblă în toate țările, așa și cuvintele acelea sunt bune, care le înțeleg toți, — și drept aceea ne-am silit de încât am putut, să isvodim așa cum să înțeleagă toți. Ear dacă nu vor înțeleg toți, nu-i de vina noastră, ce-i de vina celuiia ce-au răsîrat *Românii* printr'alte țări, deși au mestecat cuvintele cu alte limbi, de nu grăesc toți într'un chip.”

(Va urma).

ULTIME ȘTIRI.

După încoronare.

Londra, 12 August. Buletinul medicilor afirmă, că Regele Eduard a suportat fără greutate oboseala încoronării, este puțin alterat și noaptea a dormit bine. Simfirea generală e satisfăcătoare. Buletine nu se vor mai extrada. Regele și Regina precum și ceilalți membri ai familiei au asistat alaltieri la serviciul divin celebrat în capela St. James. Publicul i-a salutată pe întreaga cale foarte însuflețit.

Tot în același timp s'a celebrat serviciu divin și în catedrala Sf. Petru la care a asistat în frunte cu lord-majorul toți dignitarii statului și episcopii în ornate festive.

Darul regelui *Eduard* al *Angliei*.

*Londra, 12 August. Regele Eduard a adresat prim-ministrului Balfour o scrisoare în care îl avisează că dăruiește *Osbornhouse* la națiunii. Speră că va servi scopurilor naționale, și va deveni loc de recreație pentru oficerii armatei și marinei engleze.*

Red. respons. *Ioan Russu Șirianu*.
Editor *Aurel Popovici-Barcianu*.

Insertiuni și reclame.

Un tinăr român cu praxă

caută aplicații în vreo cancelarie advocațională ca candidat de avocat, sub condiții modeste. A se adresa la *Administrația acestui ziar*. 817 3—8

Într'o bună familie română în *Sibiu* se primesc

BĂIEȚI sau FETIȚE

din provincie, cari urmează la școală. Pe lângă limba germană și română se poate învăța și pianul.

Doritorii au a se adresa *Administrației* noastre. 808 7—10

Stabiliment de hydrotherapie

„WÄLLISCHHOF“.

Stațiunea de tren *Brunn Maria-Enzersdorf* 30 minute departe de *Viena*.

Aranjament modern, prețuri moderate

(medicul, folosirea băilor, locuința, proviziunea întregă 21—32 fl pe săptămână, amăsutat locuinței).

Cu prospecte și informațiuni detaliate stă la dispoziția on. public direcțiunea stabilimentului și medicii: 800 11—

Dr. Lazar Popovici, medic consilier *Viena XV*, *Mariahilferstrasse 136*.
Dr. Marius Sturza, medic dirigint în *Wällischhof p. n. Maria-Enzersdorf* bei *Wien*.

A apărut și se află de vânzare la administrația „Tribuna Poporului“ următoarele opuri:

Din „Biblioteca noastră“		se află următoarele numere:	
Nr.	Titlu	Cor. si.	Pret
3-4	Versuri și proză, de G. Coșbuc	—	56
5	Fabule alese, de Gr. M. Alexandrescu	—	28
7	Întoarcerea, comedie franceză într'un act, de Zotti Hodoș	—	28
8-9	„Istoria Țiganilor“, de Octav E. Lecca	—	56
10	„Convorbiri pedagogice“ de E. Hodoș	—	28
11-12	„Cântecce bănațene“, de E. Hodoș	—	56
13	„Cântecce cătănești“, de E. Hodoș	—	28
14	„Poftă bună!“ Carte de bucate. Partea I.	1.40	
15-17	„Poftă bună!“ Carte de bucate. Partea II.	—	56
18	„Copiii de găsit“, snoave, legende, de G. Crăciunescu	—	28
19-22	„Numiri de localități“ cum mai multe ilustrațiuni, de Iosif Bălan	—	84
Alte scrieri diverse.			
	„Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a a școlilor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobată de Ven. Consistor, ilustrată cu cărți geografice	—	70
	„Lupta pentru drept“, de Dr. Rudolf Ihering, traducere de T. V. Păcățeanu	2.—	
	„Judecătorii cu jurați“, de Teodor V. Păcățeanu	—	80
	„Libertatea“, de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu	2.—	
	„Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorff, de T. V. Păcățeanu	4.—	
	„Caractere morale“, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor în Brașov	2.50	
	„Răsboiul pentru neam“, de G. Coșbuc	1.—	
	„Povestea unei coroane de oțel“ de George Coșbuc	1.—	
	„Vieritul“, de Petru Vancu	1.—	
	„Teoria Dramei“, de Dr. Iosif Blaga	3 60	
	„Juvenilia“, de Sextil Pușcariu	1 60	
	„Pribeag“, de Ioan Iosif Șeșopul	1.50	
	„Instrucțiuni populare despre „istoria și Drepturile Țării“, de Wilhelm Niemanz	1.20	
	„Ioan Botezătorul“, tragedie în 5 acte și un preluu, tradusă de Il. Chendi și C. Sandu, după Hermann Sudermann	2.—	
	Henric Ibsen „Zina Inverel“, Epilog dramatic în 3 acte, traducere de Il. Chendi și C. Sandu	1.—	
	„Zece ani de mișcare“ literară în Transilvania 1890—1900 de Ilariu Chendi	1.—	
	„Poesii“, de Maria Cunjan	1.50	
	„Musa Someșană“, doine și cântece populare de Iuliu Butnariu Sălăuțanu	—	30
	„Călătoriile în Rusia“ ale preotului bănațean Mihail Popovici, publicate de N. Iorga	—	40
	„Vatra părăsită“, de Ioan Slavici	1.50	
	„Istoria literaturii române“ în secolul al VII-lea. Vol. I și II, de N. Iorga	20.—	
	„Mie Catechism“, de Silvestru M. Andreovici	—	30
	„Monografia“ comunei bis. gr. ort. rom. a sântei adorm. din cotatea Brașovului, de Bartolomeu Baulescu	4.—	
	„Drepturile și datorile învățătorilor (învățătoarelor) români. Pentru învățătorii și învățătoarele române dela școlile populare, elementare, superioare și civile; pentru elevii și elevele dela preparandii și dela cursurile pentru asile de copii; pentru școlile școlare (școlile școlare, școlile confesionale; pentru preoți, direcțiunile școlare, autorități bisericesti, susținători de școlile; pentru inspectorate confesionale diocesane și pentru antistii comunale. Pe temeiul legilor, regulamentelor, ordinațiilor, instrucțiilor, hotărârilor și deciziunilor principiare. Scrisă și compusă de Dr. Mihail Szabó, inspector regesc al comitatului Torontal. Tradusă de Eugen Zasio, profesor	5.20	
	„Amicul Poporului“, îndreptar în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Tita Vuculescu, pretor	1.—	
	„Clupe de repaus“ de Sorocovă. Un dragălaș volum de schițe și foite	2.—	
	„Potponrii“. Practica cetitului. — Ortografia noastră. — Despre numeri. — Bufani și frățuți. — Sărutatul. — Chestiuni culturale, de Gheorghe Jianu	1.—	
	Din „Liturgia bisericii ortodoxe române“ pentru școlile medii și populare	—	60
	„Din vremuri apuse“, de Iudita Secula n. Truța	1.—	
	„Polieleul“ cu pripelele și psalmii cel aleși ce se cântă la sărbătorile mari ce au Polieleul. Extras din cărțile bisericesti prelucrat pe seama cântăreților de strană prin Antoniu Minișan, inv. în Sân-Miclăușul-Mare	—	30
	„Tabelele și Măsurile“. Manual ajutător la învățătura de Antoniu Minișan, învățător în Sân-Miclăușul-Mare. Ediția III-a	—	10
	„Almanahul“ societății „Petru Maior“ Budapesta 1901, cu conținut bogat și ilustrat. Format 8° cu 144 pagini. Plus 35 bani porto	4.—	
	„Scolarul declamator“, versuri scrise și alese pentru școlari și tineri, cari delamează la examene, zile onomastice, la concerte etc. de Nicu Stejărel	—	50
	„Stropi de rouă“, poezii, de Elena din Ardeal	1.—	

La comanda să se mai adaugă de fiecare op 10 ileri spese postale.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Prăvălie de mode

ROSENBLÜH H. ȘI SOȚUL

în ARAD

Colțul pieței Szabadság și stradei Forray.

Recomandă marele său magazin de mode pentru dame: *mătăsuri, pânzături și chifonuri.*

Trusouri gata, barcheturi, plapome și matrațuri, confecțiunea noastră proprie.

Cele mai bune fabricate solide. și prețurile cele mai ieftine.

Materie fină pentru reverenzi, cari își conservă culoarea, în Arad numai la noi se află în asortiment bogat.

Executam confecționarea de

reverenzi, paltoane, pardesiuri, și le pregătim prin binecunoscutul croitor *Dragan Adamovici.*

Avem în mare asortiment materie și mătăsuri pentru

ornate și prapori bisericesti.

Putem prezenta nenumărate scrisori de recunoștință despre reverențele ce noi le pregătim, precum și despre serviciul nostru bun și inescapabil.

Cu distincă stimă:

Rosenblüh H. și soțul.

792 8-25

Mulțumită publică pentru o alifie de nfrumșețare excelentă.

Declarație. Stimate Domnule farmacist! Efectul excelent al „Cremei de viorele“, inventate de D-Ta, mă îndeamnă să Vă aduc pe această cale mulțumirile mele cele mai cordiale. Primiți pe această cale mulțumirile mele eterne, căci în câteva zile m-a depărtat de pe față pistruile și petele de ficat, cu o cale vă asigur, că o voi recomanda în cercul cunoștințelor mele intime.

Vienna, 1899. 5 Decemvrie.

Cu deosebită stimă
MARSETZKY ADÉL.

CREMA DE VIORELE

de HAJÓS, e inofensivă, și face să dispară în scurtă vreme pistruile, petele de ficat, alunițele, roșeața pielii și tot felul de necurățenii ale pielii.

Prețul 1 borcan 50 cr. — Săpun de cremă de viorele 35 cr. — Pudră de cremă de viorele albă, rosa și crem 60 cr.

Lapte de viorele de Hajós.

(Eau de Violette de Hajós.)

Această apă dă spălat, de fețe, gâtului, brațelor și mânilor o frumusețe surprinzătoare, o culoare de crin și trandafir. — 1 flacon 50 cr.

Să ne ferim de contrafacere!

La cumpărare, vă rog să primiți numai „Cremă de viorele“ de Hajós.

Colorarea originală a părului

o recăștigăm prin folosirea

Regeneratorul de păr a lui Hajós.

În scurt timp i se redă părului cărunț colorarea originală, frumuseța din tinerețe, efectul s'jns rămâne permanent. Nu murdărește albiturile, nici peles capului. — Prețul unei sticle: 60 cr.

Se poate căpăta la

765 19-20

FARMACIA ȘI LABORATORUL DE CHEMIE

H AJÓS ÁR P Á D

Arad, Piata Andrásy nr. 22

peste drum de casa comitatului, pe urmă în farmacia dlui Vojtek Kálmár și în drogueria dlor Vojtek și Weisz.

☛ In Simând: în farmacia dlui CSIKY LUKACS. ☛

Telefon: 440

Telefon: 440

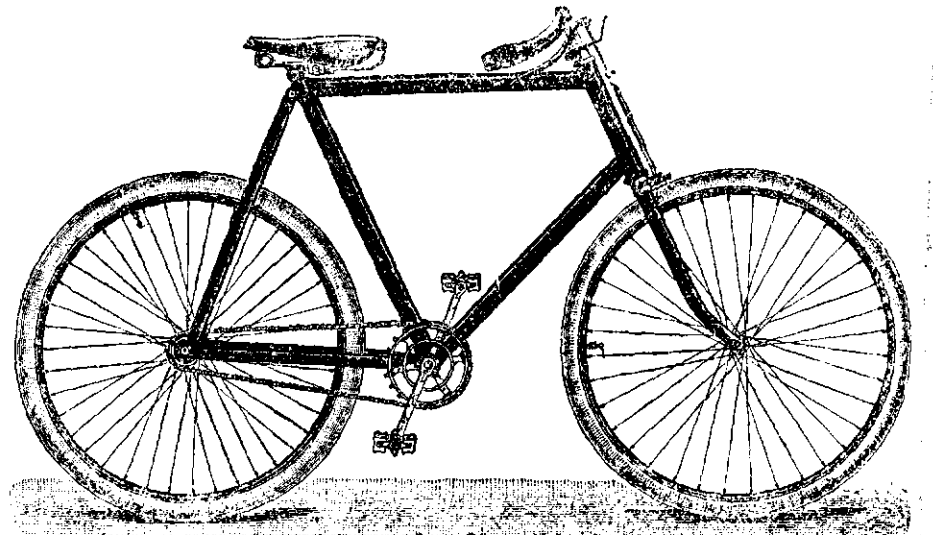
Koch Dániel

ARAD, strada Deák Ferencz nr. 42,
vis à vis de hotelul „Crucea-albă“.

Mare deposit de biciclete de primul rang, de mașini de cusut și exclusiv deposit de cele mai vestite biciclete

„Puch“.

Primesc în lucrare transformarea totală, emailarea în toate culorile, precum și nickelarea a ori-ce biciclete.

Părți constituitoare de biciclete și mașini de cusut precum și tot felul de fabricate pentru mașini permanente se găsesc în magazinul meu.

Biciclete și mașini de cusut se vând cu prețuri favorabile.

Aplicarea la locul lor a sonerelor electrice și a telefoanelor de casă se execută cu prețuri foarte avantajoase.

Mare magazin de mașini electrice.

Mare atelier pentru reparat

Comandele din provincă se îndeplinesc cu toată punctualitatea.

733 -1